

16. ROČNÍK LITERÁRNÍ SOUTĚŽE

„PÍŠI, TEDY JSEM“

Jméno a příjmení: Natálie ROSIČOVÁ

Věk: 18

E-mail: natka.rosicova@seznam.cz

Škola: SPgŠ Boskovice, Komenského 5

Ročník: třetí

Učitel: Mgr. Milena Ošlejšková

Poezie: počet stran 1

Podpis autora: *Rosicova*

Variace na Máchovy zpěvy

Byl pozdní večer, únor snad,
mrazivým večerem nesl se smích.
Matička, držíc dítka ve dlaních,
chtěla se z dušičky malé radovat.

V radosti hrály si děti spolu,
pod rouškou svobody neznaly strach;
tu radost však protnul hrozby pach,
na stole zoufalé sklenky alkoholu.

V očích se jiskřila slzavá údolí,
do tváří vrásky strachu se vryly,
co z nenadání se objevily
a posledním nadějším navzdory
zazněly poprvé krajinou stinnou
ostré hlasy sirén nad Ukrajinou.

I vyšlo zas slunce na nebe ranní
neznavše změny nového světa.
Vzduchem se nese o pomoc zavolání,
chladná řeč výstřelů nabitých zbraní
a poslední planoucí cigareta.

Na prázdných ulicích padlých měst,
kam těžký, těžký prach dusivě sedá,
tam matka syny své naposled shledá
a pozvedne rúži k rtům na počest.

Ve střepech zrcadel střípky mrtvé lásky,
jak uschlé lístky loňské sedmikrásky.

Dál plane oheň v srdcích lidu,
jenž zůstal hrdě svobodným,
když blíží se k domovům přechodným,
vděční i za prostou kapku peroxidu.

V bezpečí podzemí si děti hrají,
nad jejich hlavami vojáci umírají.
Každý sám, a přece všichni dohromady
ztrácí jak Pavel své nejbližší kamarády.
Na nebi mračna se stahovat začínají,
a pak, když duše se zoufale octne na pokraji,
obrací se bratr k bratru zády.